

ČRNE

IN

BELE

PTICE

Darja Avsec

ČRNE

PTICE

NAJINOST

*Najina zgodba
nima ne začetka ne konca.
Na koncu ulice
zavije levo
in potem po tlakovanih kamnih v hrib
na grajski grič in med oblake.*

*Najina zgodba
nima ne barve, ne okusa,
ne otrok in ne groba.*

ODLJUBLJENA

*Reka steče pod mojimi mostovi
in odplakne grenke spomine.*

*Voda je
zlizala črepinje
in kačji pastirji
radi posedajo na svetlečih kamnih.*

*Nihče več ne ve,
da je bolelo.*

POKRAJINA NEKE BOLEČINE

Potipam.

Stopim.

Pogledam.

Čutim.

*Vračam se,
čepřav te veĉ ni.*

Sama sem.

Ne krvavim veĉ.

JESENSKA

*Brezdomci sveta,
spimo pod mostovi mest
in v povaljanih dežnih plaščih
prosimo vbogajme.*

*Včasih mi kostajnar
podari pest vročih kostanjev,
da mi je nekaj časa toplo v dlaneh.*

*Včasih sanjaš o meni,
zjutraj pa spomin preženeš z besedami:
»Bilo je nekoč pod pariškimi mostovi,
tega je že davno ...«*

ISKANJE ZABLODELE KROGLE

*Postrojeni pred zidom večnosti.
Naša brezzoba usta igrajo na orglice
in sprašujejo na tisoče vprašanj.*

*Nas bodo krogle odrešile?
Nam bodo odgovorile na
postavljena vprašanja?*

PESEM PTIC TRNJAVK

*Pred zaprtimi vrati
čakam kot pes
kot padla ptica
kot pregorela kresnica.*

*Rada bi noter
k vam
na toplo.
Rada bi da me slišite in uslišite.*

NOKTURNO

*Divja misel buta ob čeri
v nočeh brez sna.
Vetrnice v krvi
poganjajo moje strasti proti obzorju.*

*S spodvihanimi gležnji
zrem v tiho veselje.
Polna čudenja, da sem.*

*Včasih mi pomežikne
rekoč, da je bivanje brez meja,
da je čudenje samo druga oblika Ljubezni.*

POKOPALIŠČE STROHNELIH SRC

*Pokvarjene kukavice v stari uri.
Ne štejejo več časa.
Ne oglašajo se več.
Trohnijo počasi in tiho.*

*Kdaj so zarjaveli
tečaji najinega srca?*

*Kdaj so se zaprla polkna,
da ne gledava več ven,
da ne gledava več noter?*

MOLK NI ZLATO

*Tvoj molk
mi obleži v želodcu,*

kot pohojen lampijon,

kot raztrgan kos papirja,

kot zmečkana rjuha,

kot pozabljena igrača na dvorišču.

CARSKI REZ

Trga se čipka v drobju.

*Cefra se popkovina povezanosti
med materjo in otrokom
med otrokom in igračo
med svetom tu in svetom tam.*

Veriga je vedno prekratka.

BESEDA NA R

*Grenko mleko sem ti dajala piti,
dete moje,
ker je kostanjeva ježica v meni bodla
in cmokala
da sem morala hraniti tudi njo.*

*Grenke besede
sem ti govorila,
ljubi moj,
ker mi je strah jemal
sončna jutra.*

*S sladkimi besedami sem posula
našo skupno pot
v upanju, da se vama odkupim.*

*Sivi odposlanec veselja je ostal
pred vrati.*

BELE

PTICE

TVOJE DARJILO

*Zapisan si v školjki
mojega srca,
v ladjah moje krvi,
v kelihu maternice
v jadrnih drobovja.*

*Zavijem te v torinski prt.
Na glavo ti poveznem trnjevo krono.
Ti si moj Jezus Kristus,
pred križanjem,
pred zveličanjem.*

EDEN ZA DRUGEGA

*Brisala bom kaplje s tvojih besed,
brisala bom okna s tvojih noči,
brisala bom prah s tvojega srca.*

*Da ne pozabiš,
da sem tukaj zate.
Da ne pozabiš,
da si tukaj zame.*

MEMENTO

*Se spomniš, ljubi
vseh postelj,
na katerih sva ležala?*

*Stkanih na tihi reki,
na praprotnem polju,
na sončevem pajčolanu,
na svodu neba.*

Se spomniš, ljubi?

MOJE OBHAJILO

*Zvok
lušči skorjo,
lupi mah,
odplavlja črne ptice.*

*Preorje moja njivo
in mi na novo počese lase.*

*Ostane samo sredica.
Hostija pozabe.
Jaz, na novo sestavljena.*

Z novo biserno ogrlico in napetim lokom.

ČUDEŽ BIVANJA

*Iščem te v pesmi žanjice
in v zlatem grozdu noči
iščem te v napevu violine
in med okruški preteklosti.*

*Zdaj vem:
pesem je tista
ki me poje,
in koda je tista,
ki me čara.*

RDEČA RAKETA

Z ljubečo roko

gladim gube časa

rahljam vozle vprašanj

zapletam preproste besede

božam krike

gnetem srečo

letim proti tarči.

HVALNICA VODI

*Iz tebe sem se rodila.
Ob polni luni moji svetovi kličejo po združitvi
s tabo, o veliki Manitu vode.*

*Tebe jokam, voda
ko sem žalostna,
te pijem, ko sem lačna novega
te okušam kot hrepenenje po neznanem
te pišem v pesmi
te pojem kot molitev
te prosim pozabe, ko ne morem več.*

ZRAK, OGENJ, ZEMLJA

Zrak

ki te diham kot nagajivega brata.

Ogenj

ki se te bojim kot jeznega boga.

Zemlja

*ki mi polziš med dlanmi
da me kot prijazna mati spomniš
da sem otrok tebe, zraka in ognja.*

DREVESA ODPUŠČAJO

*Gola drevesa
močna v svoji ranljivosti.
Priznajo vse, tudi da so včasih grešila
in da jim ni vseeno.*

*Noč jih zagrne, da se ljubijo z njo
v blagem odpuščanju.
Daleč od obtožujočega sveta.*

ŠAH-MAT

*Dva kormorana na obrežju.
Eden se potaplja, drugi straži.*

*Živita v paru.
Kot midva.*

*Enkrat sem zgoraj jaz,
drugič si zgoraj ti.*

VSAKOGARŠNJA MAČKA

Lačna mačka.

Mijavkam pred tvojimi vrati, da me nahraniš.

Potem se obregnem ob tvojo nogo

in grem naprej, k novemu krožniku,

k novemu hranitelju.

Če bi me poklical po imenu, bi ostala pri tebi.

Tako pa sem vsakogaršnja mačka.

VSE JE POPOLNO

*Če je vse popolno,
zakaj čutim praznino in otožnost v srcu?*

*Sita ne morem pisati
in nirvana ne potrebuje besed.*

*Če ne skačem z letala,
ne potrebujem pisanega padala.*

*Kako naj zložim najpomembnejšo besedo na
svetu,
če je na mizi preveč črk?*

V BELI JE SKRITA MAVRICA

*Prijazni volk straži
da mi črne ptice ne izključajo srca.
Lépo in méhko traja le hip.
Trdo in raskavo pa zasede tvojo posteljo
kot da bo tam za vedno.*

*Priletite bele ptice
v moj svetilnik
v moja jutra in molitve.
Skupaj bomo brusili tope besede
do sijaja dragulja
ki razsvetli tèmo.*

*Priletite bele ptice
in mi s perotmi prekrijte brazgotine
da bo na njih vzšlo rdeče sonce.*

ČE

*Če te ne bi bilo,
bi te morala izsanjati.
Izsanjati tisočkrat tisoč.
In potem bi bil samo moj
... privid.*

*Če JAZ bi bila TI,
in Ti bi bil JAZ,
bi se svete enačbe še vedno izšle?*

*Če bil bi papirnati zmaj,
bi jaz bila nebo.*

*Če bil bi kamen,
bi jaz bila stopinja.*

*Če bil bi ptica,
bi jaz bila tvoje srce.*

DROBNE

PODOKNICE

*V kaščah najinih teles spijo nerojeni verzi.
Obsveti jih večna luč,
da oživijo in zapojejo.*

*Sem zlata dojka vesoljne matere.
Pridi in pij pri mojem izviru.
Potem pa pojdi in poj visoko pesem o bivanju.*

*V predpasnik ujamem zvezde.
Kočija je zlata rima.
Preštevam jagode na grozdu.*

*Popotni prah na čevljih.
Neizmerljive daljave in globine.
Nepotešena glad hrepenenja.*

*Spletem zlato kito sončnega žarka,
da bo ptici toplo,
ko bo ometala nebo.*

*Odpojem sveto pesem.
Razvežem pentljo noči.
Nikoli ne dekodiram skrite šifre.*

*Tipke v B molu jokajo steklene solze.
Slonokoščeni stolp molči.
Mantra recitiram od zadaj naprej.*

*Zakaj si me moral zbuditi?
Tako lepo sem sanjala o tebi
Zdaj pa si TU.
Zakaj si me moral zbuditi ?*

*Sam moraš na pot, da spoznaš zlate kletke,
otožno tuljenje volkov,
hrepenenje vodnjakov,
metuljev šepet.*

*Danes bom vrgla svet s tečajev.
V meni vre pena spominov.
Starodavni stolp, pozabljena kitara,
nema pesem.*

*Govorim brez besed.
Pojem brez pesmi.
Ljubim brez pričakovanj.*

*Biser v školjki se brusi v tišini.
Ne potrebujem tvoje razlage.
Rdeč balon me odnaša visoko.*

*Če ljubiš, krvaviš.
Žiletka je ostra.
Ograja zapira svetove, da notri živi gnijemo.*

*Če ne hodiš po robu,
te ni.
Je le brezoblična kaša brez tvojih sledi.*

